

- 2) Pakārtoti, ja Tiesa atzīs, ka dalībvalstij ir tiesības izvēlēties izslēgt pretendentu, vai samērīguma princips, kas ir paredzēts Līguma par ES 5. pantā, uz ko ir atsauce Direktīvas 2014/24/ES preambulas 101. apsvērumā un kuru Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi par vienu no vispārējiem Eiropas Savienības tiesību principiem, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā tas, kas ir ietverts Leģislatīvā Dekrēta Nr. 50/2016 80. panta 5. punktā, kurā ir paredzēts, ka saimnieciskās darbības subjekts–pretendents ir katrā ziņā jāizslēdz no konkursa gadījumā, ja konkursa norises posmā tiek konstatēts izslēgšanas iemesls attiecībā uz norādīto apakšuzņēmēju, arī tad, ja ir citi apakšuzņēmēji, kuri nav izslēgti un kuri atbilst apakšuzņēmēja pakalpojumu veikšanai vajadzīgām prasībām, vai arī tad, ja saimnieciskās darbības subjekts, pretendents, paziņo par izvēli neizmantot apakšuzņēmējus, jo pats atbilst pakalpojumu veikšanai vajadzīgām prasībām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. jūnijā iesniedza Hof van Cassatie (Beļģija) –
Infohos/Belgische Staat**

(Lieta C-400/18)

(2018/C 301/23)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Infohos

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 13. panta A daļas 1. punkta f) apakšpunkts, tagad – Direktīvas 2006/112/EK⁽²⁾ (2006. gada 28. novembris) 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam dalībvalstis var attiecībā uz tajā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa paredzēt ekskluzivitātes nosacījumu, atbilstoši kuram neatkarīgai grupai, kura pakalpojumus sniedz arī subjektiem, kas nav tās dalībnieki, par dalībniekiem sniegtajiem pakalpojumiem arī ir jāmaksā PVN pilnā apmērā?

⁽¹⁾ Padomes Sestā direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu bāze (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. jūnijā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) –
Tedeschi Srl in proprio e quale Mandataria Rti, Consorzio Stabile Istant Service in proprio e quale
Mandante Rti/C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza**

(Lieta C-402/18)

(2018/C 301/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Tedeschi Srl*, pārstāvot gan sevi, gan uzņēmumu pagaidu apvienību, *Consorzio Stabile Istant Service*, pārstāvot gan sevi, gan uzņēmumu pagaidu apvienību

Atbildētāja apelācijas instancē: *Università degli Studi di Roma La Sapienza*

Atbildētāja apelācijas instancē un pretapelācijas sūdzības iesniedzēja: *C.M. Service Srl*

Prejudiciālais jautājums

Vai uzņēmējdarbības brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības principi, kas ir paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 49. pantā un 56. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18 ⁽¹⁾ 25. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvas 2014/24 ⁽²⁾ 71. pantā un kuros nav iekļauti ierobežojumi attiecībā uz apakšuzņēmuma daļu un apakšuzņēmējiem piemērojamo cenu samazinājumu, kā arī Eiropas Savienības samērīguma princips liedz piemērot tādu valsts tiesisko regulējumu publiskā iepirkuma jomā kā Itālijas tiesiskais regulējums, kas ir ietverts 2006. gada 12. aprīļa Leģislatīvā Dekrēta Nr. 163 118. panta 2. un 4. punktā, saskaņā ar ko apakšuzņēmums nevar pārsniegt trīsdesmit procentus no līguma kopējās summas un izraudzītajam pretendentam attiecībā uz apakšuzņēmējiem nodotajiem darbiem ir jāpiemēro tās pašas cenas par vienību kā tās, kas izriet no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas, ar cenas samazinājumu, kas nevar pārsniegt divdesmit procentus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. jūnijā iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) – AURES Holdings a.s./Odvolací finanční ředitelství

(Lieta C-405/18)

(2018/C 301/25)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītāja: *AURES Holdings a.s.*

Atbildētājs: *Odvolací finanční ředitelství*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai brīvības veikt uzņēmējdarbību jēdzienu Līguma par Eiropas Savienības darbību ⁽¹⁾ 49. panta nozīmē var attiecināt uz vienkāršu sabiedrības vadības vietas pārcelšanu no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti?
- 2) Ja var, vai tas ir pretrunā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 49., 52. un 54. pantu, ja ar valsts tiesību aktiem vienībai, kas ir no citas dalībvalsts un kas pārceļ saimnieciskās darbības vai vadības vietu uz Čehijas Republiku, ir liegts pieprasīt atskaitīt nodokļu zaudējumus, kas radušies šajā citā dalībvalstī?

⁽¹⁾ OV 2012, C 326, 47. lpp.